

Fra mock-up til boligbyggeri i Ørestaden.
Bjarke Ingels (tv.) og Julien De Smedt (th.)
■ From mock-up to housing at Ørestaden.
Bjarke Ingels (left) and Julien De Smedt (right).

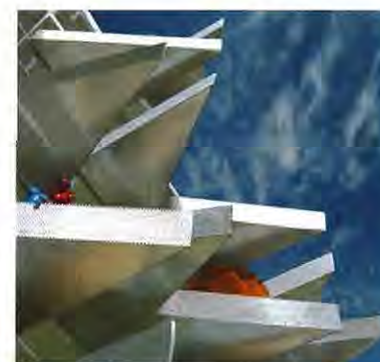

FOTO: JASPER CARLBERG

While we continue to act as though Arne Jacobsen was the one who discovered white modernism, the SAS building and the tenuous chairs – we can safely ascertain that Danish architecture can be quite good, also when it finds its inspiration abroad. The old school has been much too clever in referring to itself, and PLOT thus represents a long-awaited breakthrough in Denmark for European pragmatism, which to a certain degree continues classical modernism's formal form idiom, yet still breaks with the platitude by constantly reinterpreting rationality.

Ærlighed på hovedet Honesty inverted

Af/by Boris Brorman Jensen

Mens vi fortsat lader som om, at Arne Jacobsen helt af sig selv opfandt den hvide modernisme, SAS-huset og de spinkle stole – kan vi roligt konstatere, at dansk arkitektur kan være god, også når den er inspireret udefra. Den gamle skole har været alt for god til at citere sig selv, og PLOT er derfor et længe ventet gennembrud herhjemme for den europæiske pragmatisme, der til en vis grad viderefører den klassiske modernismes stringente formsprog, men alligevel bryder frasen ved hele tiden at genfortolke rationalet.

Hvordan udvikler arkitekturen sig? Det er et af de spørgsmål, som indlysende nok altid har optaget både arkitekturhistorikere og udøvende fagfolk, for udvikling er ikke bare noget, der sker nu og her, men i høj grad også noget vi kan spore tilbage, noget der i sidste ende har at gøre med traditionen. Men udvikling er også vækst, og det er naturligvis ikke kun herhjemme, at tegnestuerne må udvikle sig ved at vokse. Hvis ideerne skal leve og videreføres, er det nødvendigt med konsolidering og her ligger ironisk nok et af de store problemer for faget gemt, for vækst bringer ikke nødvendigvis automatisk fornyelse med sig. Se blot på de 'store' danske tegnestuer, der i dag institutionaliserer den hjemlige fagtradition. De ti største eksemplarer henter nu så mange opgaver hjem, at de mindre tegnestuer har svært ved at komme til og sætte nye ideer i verden. Men det lykkes heldigvis af og til. Der er i al fald en ny generation af yngre tegnestuer, som indenfor de sidste par år har præsteret det umulige – at besejre Goliath med flere pletskud og samtidig vinde den tillid fra byggebranchen, der skal til for at få en lille andel af de mange byggeopgaver. Den 'største' blandt disse nye tegnestuer, og de som bedst har formå-

et at profilere vækstlagets spirende idérigdom er uden tvivl PLOT. Den kun to år gamle tegnestue har i dag over 20 fastansatte med en gennemsnitsalder på kun lidt over de 30 – så PLOT har ikke bare vundet medietaget om, hvem der skal give stemme til 'det nye', de har også den kritiske masse, der skal til for at tage den faglige kamp op mod enhver form for opsvulmet tradition. En tilsvarende nyopvagt og slagkraftig kombination af professionalismisme, idérigdom og medietække findes der næppe magen til blandt unge danske arkitekter i øjeblikket. Man skal næsten helt til Holland for at finde noget lignende, og spørgsmålet er så, om det tegner godt eller skidt for PLOT. For som den hollandske arkitekturkritiker og skribent Roemer van Toorn har påpeget, er det medietækket, der har rejst sig omkring arkitektfaget dernede, og som til en vis grad nu også er ved at bygge sig op omkring PLOT, langt fra uproblematisk. Mediemaskineriet producerer stjerner og mesterværker, og dem har vi selvfølgelig brug for, problemet er bare, at arkitektfaget står over for langs større udfordringer end dem, den populære presse nu engang vælger at pakke ind i glanspapir. Omvendt behøver arkitekturen ikke være lige så

How does architecture develop? This is a question that quite naturally has always occupied both architectural historians and practicing professionals, as development is not just something that happens once in a while, but to a great degree, something we can trace back, something that at the end of the day is about tradition. But development also means growth, and this of course means more than just the domestic scene. If ideas are to survive and develop, a consolidation is necessary and ironically it is in this area that one of the greatest problems for the profession lies, as growth does not necessarily imply automatic renewal. This is apparent if one looks at the "large" Danish offices, which today seem to be institutionalizing the national professional traditions. The ten largest offices score so many commissions that the smaller ones rarely have the opportunity to display their creativity. But fortunately, there are occasional exceptions to this rule. There is a new generation of young offices, who within the last few years have accomplished the impossible – to defeat Goliath with several bull's eyes and still win the trust of the building trade, a necessary feat if one is to acquire a small portion of the many building commissions.

One of the "largest" of these new offices, and one that has been most successful in creating an image for themselves and their fertile resourcefulness, is without a doubt PLOT. Although only two years old, they now have more than twenty employees with an average age just above thirty – so PLOT has not only won the media battle over who should voice "the new," they have also the critical mass necessary to engage in the professional struggle against all forms of inflated traditions. A similar bright and effective combination of professionalism, resourcefulness and media appeal is hard to find among young Danish architects at the moment. One must journey as far as Holland to find anything like this, and the question is, how does the future look for PLOT. Because, as the Dutch architecture critic and author Roemer van Toorn points out, the media circus that has materialized around the profession of architecture in Holland and to a lesser degree around PLOT, is somewhat problematic. The media machinery produces stars and masterpieces, which we of course need, however the problem remains, that the architecture profession is facing far greater challenges than those that the popular press chooses to present us on a silver plate. On the

other hand, architecture does not have to be as grey and dull as in the era when modernism became so serious, and totally petrified public housing with its noble intentions – but PLOT seems to have clearly realized this.

The new PLOT is not just a question of cheeky publicity and the ability to arouse public attention. Even though in unauthorized critic circles PLOT is described with affectionate jealousy as populist, there is much more to their message than media attraction, enchanting collages and the free-handed Photoshop realism that often characterizes the new generation. The office has actually transgressed some of the taboos and undisputed dogmas that have held Danish architecture in a defensive position in relation to the progress and advancements we have seen during the last ten-fifteen years in countries like Switzerland, France, Spain and Holland. PLOT has given Danish architecture new life by confronting the ruling contextual attitudes, by renouncing the hypocrisy around "honest architecture" and by confronting the respectable jargon with some of the raw realism that flourishes on the European scene.

Multiple choice
1 mio. artefakter organiseret i 5 temaer, kronologisk og hierarkisk

Kronologisk
5 temaer opsplittet som tematiske fragmenter i et øhav af tid

Snegl
Tidslinjen sammenrulles for at komprimere udstillingen

Tidstragt
Sammenrullet danner de adskilte temaer naboskaber på tværs af kronologi

Temaerne udgør klumper af sammenhæng på tværs af tid

Lagkage
Et lag af udstilling på et lag af service

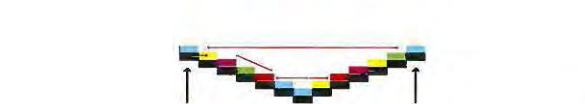
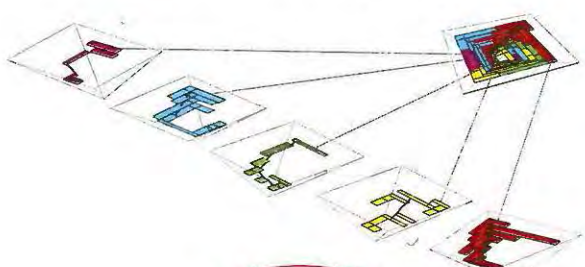
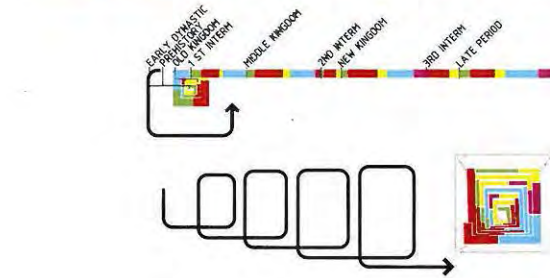
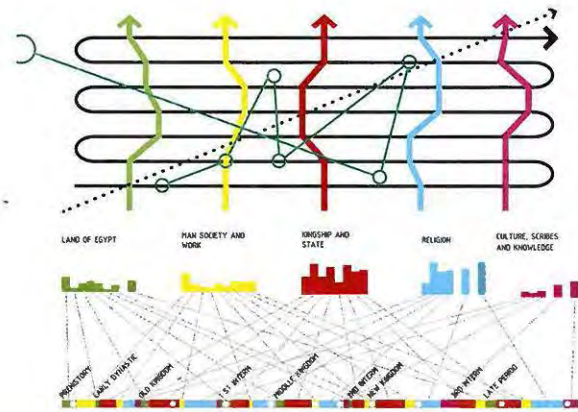
Omvendt pyramide
Kortslutninger og genveje på tværs af tragten

Komprimering
Kortere genveje, direkte interaktion mellem udstilling og service

Spiral
Udstilling som en lineær fortælling – et omvendt Guggenheim NYC

grå og kedelig, som dengang modernismen blev alvorlig og fik det sociale boligbyggeri til fuld- stændig at forstene i gode intensioner – men det har PLOT vist allerede forstået.

Det nye ved PLOT er imidlertid ikke bare den frække formidling og evne til at vække offentlig opmærksomhed. Selv om der i uautoriserede anmelderkredse tales med kærlig jalousi om et populistisk komplot, er der langt mere i deres budskab end den mediebegejstring, collagefortryllelse og uforpligtende Photoshop-realisme, som af og til præger billedet af den nye generation. Tegnestuen har rent faktisk brudt nogle af de tabuer og uimodsagte dogmer, der har fastholdt dansk arkitektur i en defensiv position, i forhold til den fremgang vi har set inden for de seneste ti-femten år i lande som f.eks. Schweiz, Frankrig, Spanien og Holland. PLOT har tilført dansk arkitektur nyt liv ved at konfrontere

re den herskende kontekstforståelse, ved at fornægte hykleriet omkring den 'ærlige arkitektur' og ved at konfrontere den pæne jargon med noget af den beskide realisme, der flourer på den europæiske scene.

Før at starte med det sidste: der hersker næppe tvivl om, at PLOT er inspireret udefra af den såkaldte pragmatiske tradition, og at de to frontfigurer, Bjarke Ingels og Julien De Smedt, har lært noget i deres første tid sammen hos OMA. PLOT repræsenterer uden omsvøb 'kritikken af kritikken' og indskrives sig dermed på anstændig vis i den diskurs, der har udviklet sig i kølvandet på det postmodernistiske forlis i midten af 1980'erne. Tegnestuen har taget de nye redskaber til sig; PLOT kan udtrykke sig diagrammatiske så selv lægfolk kan forstå det, deres koncepter går lige til sagen, der er ingen skumle teorier bag og ingen

Multiple choice
One million artifacts organized in five themes, chronologically and hierarchically

Chronological
Five themes split up as thematic fragments in an archipelago of time

Snail
The time line is rolled up to compress the exhibition

Time funnel
Rolled together, the separate themes form neighborhoods across the chronology

The themes form clumps of connections across time

Layer cake
A layer of exhibition on a layer of service

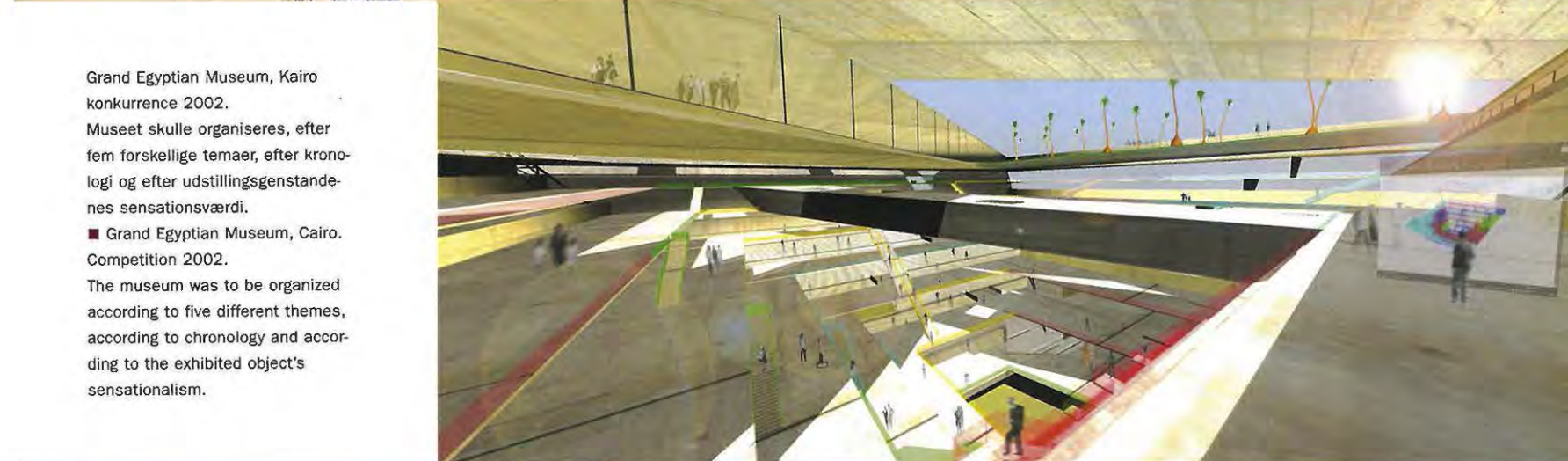
Inverted pyramid
Short circuits and shortcuts across the funnel

Compression
Shorter shortcuts, direct interaction between the exhibition and service

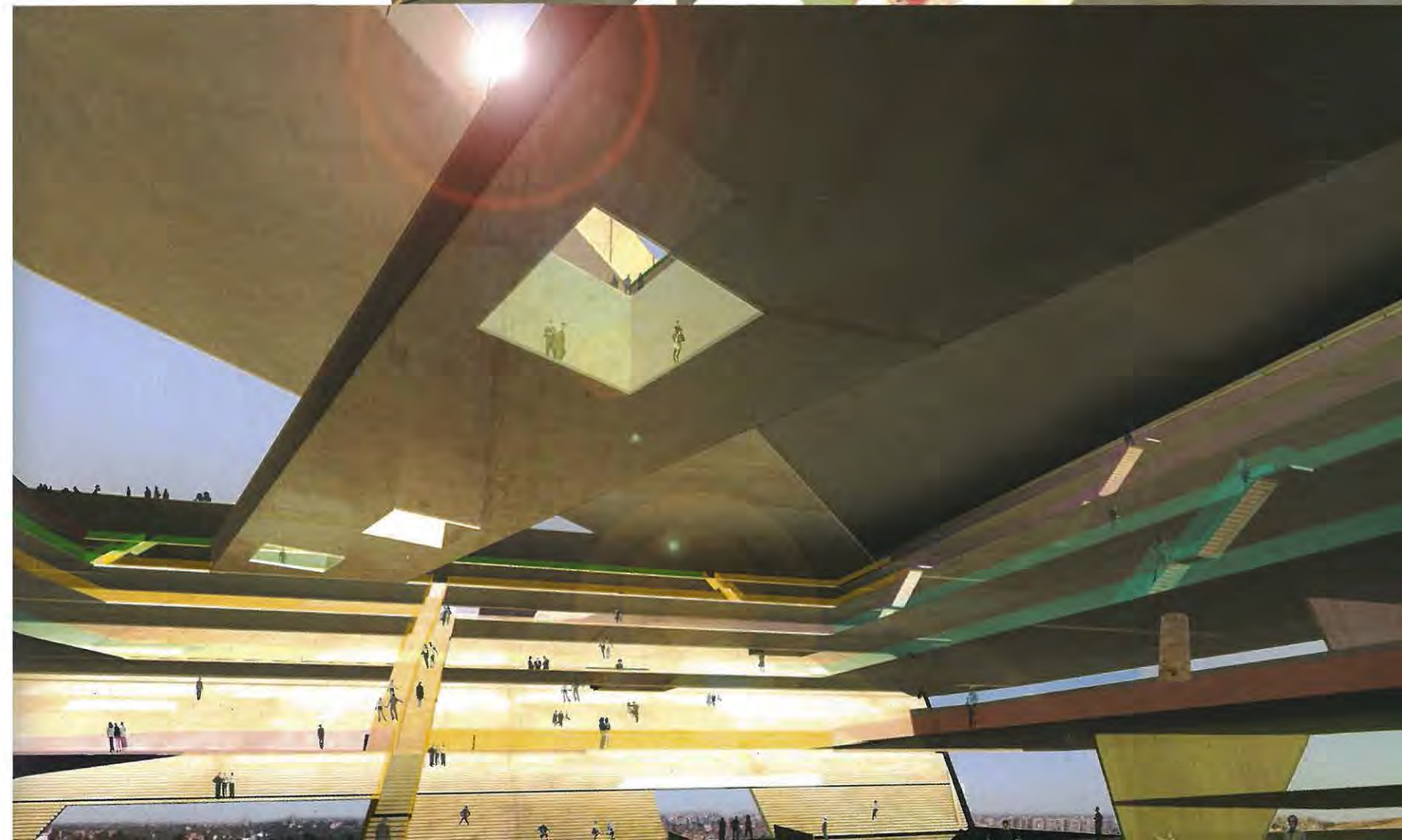
Spiral
The exhibition as a linear narration - an inverted Guggenheim NYC

mystiske metaforer over deres ligefremme argumentation – og formsproget, det indfanger helt klart tiden på samme måde, som traditionen altid har kunnet læses sammen med sin epoke. Så mens vi fortsat lader som om, at Arne Jacobsen helt af sig selv opfandt den hvide modernisme, SAS-huset og de spinkle stole – kan vi roligt konstatere, at dansk arkitektur kan være go', også når den er inspireret udefra. Den gamle skole har været alt for god til at citere sig selv, og PLOT er derfor et længe ventet gennembrud herhjemme for den europæiske pragmatisme, der til en vis grad viderefører den klassiske modernismes stringente formsprog, men alligevel bryder frasen ved hele tiden at genfortolke rationale.

Evnen til at vende op og ned på konventionen er et gennemgående tema i flere af deres projekter. Drive'et i projekterne er ofte, hvad man kan kalde

Grand Egyptian Museum, Kairo konkurrence 2002. Museet skulle organiseres, efter fem forskellige temaer, efter kronologi og efter udstillingsgenstandenes sensationsværdi. Grand Egyptian Museum, Cairo. Competition 2002. The museum was to be organized according to five different themes, according to chronology and according to the exhibited object's sensationalism.

Det Kongelige Skuespilhus i Københavns havn.
 Konkurrence 2002, i samarbejde med teatergruppen Dr. Dante.
 Skuespilhuset opføres på en 4000 m² stor stålpram, som kan
 sejles til Århus på 24 timer, og demed ikke blot være det
 Kgl. Teater i København, men hele Danmarks Nationalscene.
 ■ The Royal Theater on Copenhagen Harbor. Competition
 2002, in collaboration with the Dr. Dante theater group.
 The theater lies on a 4,000 square meter barge, which can
 sail to Århus in 24 hours, and thus is not just the Royal
 Theater in Copenhagen, but all of Denmark's National Theater.

DR DANTE + PLOT

DET KGL. TEATER

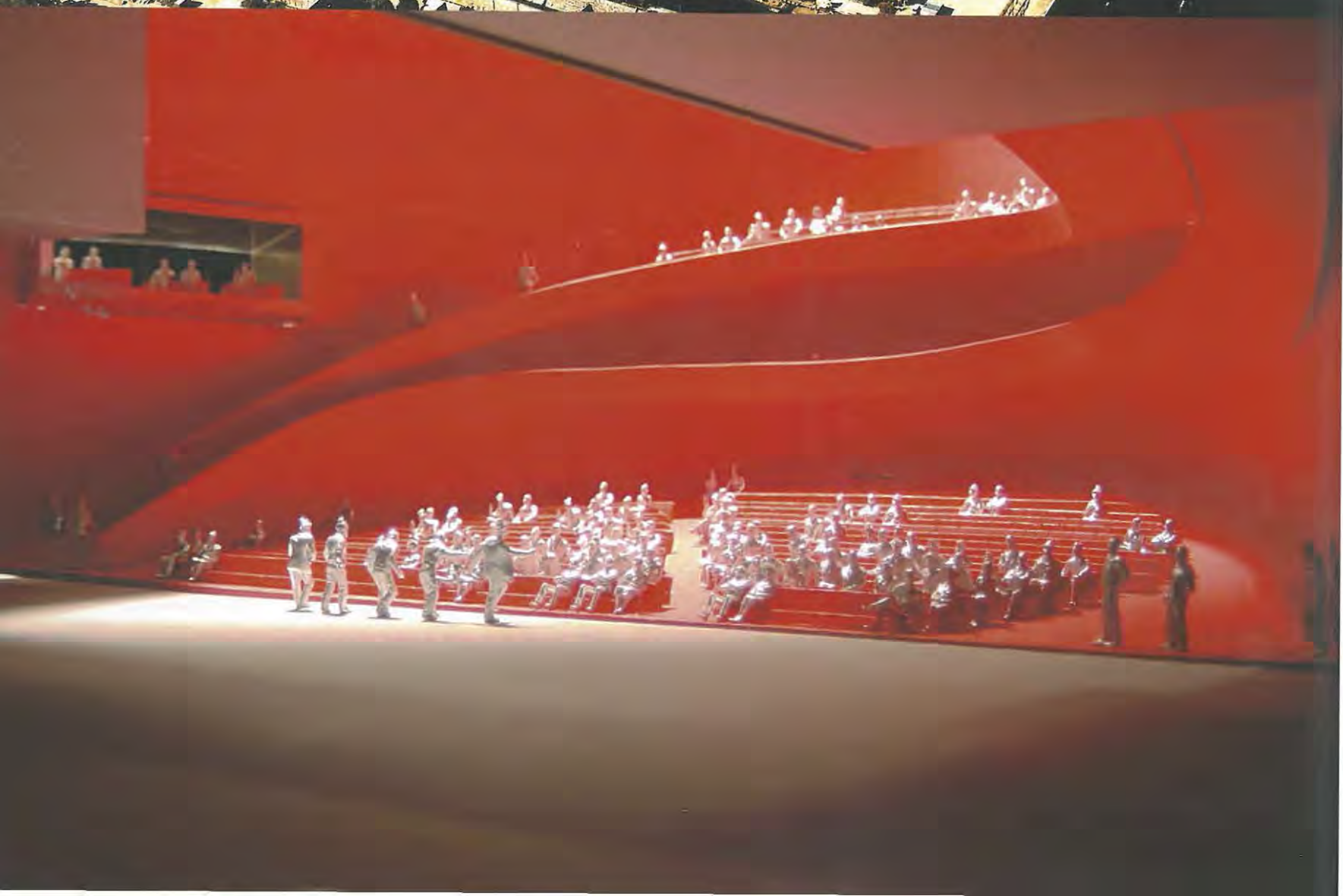
TIL
 BARCELONA, LISBO, MALMO, BJO, LIVERPOOL, ÅRHUS, OSLO, OSAKA,
 TORONTO, AMSTERDAM, ALBONIS, ENTPETERSBURG, STOCKHOLM,
 ESBJERG, BOKVACO, KORSON, ALEXANDRIA, NARSKOV, WONG-KONG OG ÅRHUS.

VERDENS STØRSTE FLYDENDE TEATER
 EUROPAS STØRSTE SCENE
 SE TEATRET DANMARK IKKE FÅ PÅ
 WWW.DRDANTE.DK

TEATRET FREMVISER D.XX/XX 2002 KL. 19 AMAGERTORV 19 1.SAL.
 PROJEKTET ER BLEVET TIL I SAMARBEJDE MED SJÆLSØ GRUPPEN

*"De havde lukket hele
 havnen op med store,
 firkantede døde bygninger i
 glas og stål"*

*"Jyderne havde brøkket
 sig i sørens over
 hvorfor de sku betale
 for et teater i
 København"*

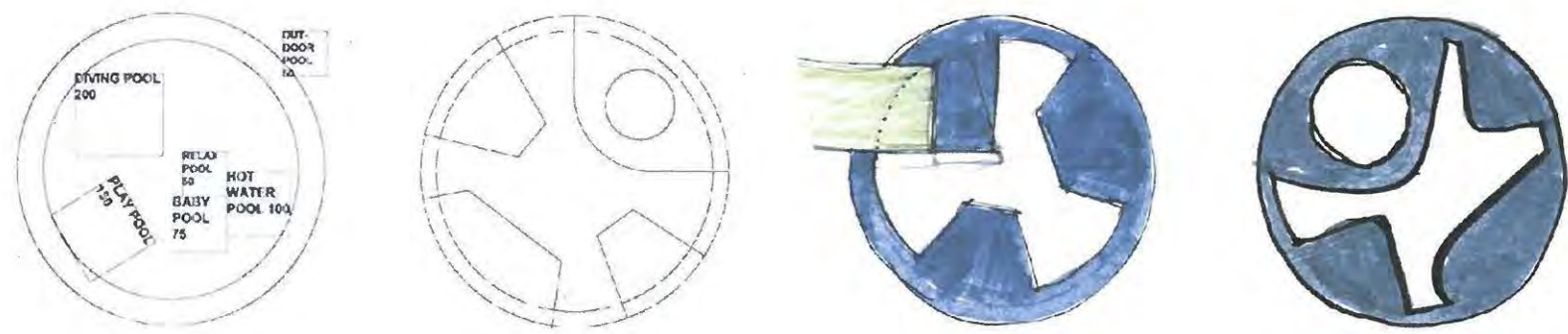

To begin with the latter: there is no doubt that PLOT is inspired from abroad by the so-called pragmatic tradition, and the two leading actors, Bjarke Ingels and Julien De Smedt learned something in their early years at OMA. To put it bluntly, PLOT represents "the criticism of the criticism" and admirably joins the discourse that has developed in the wake of the floundering of postmodern in the middle of the eighties. The office employs the most progressive tools and can express their ideas so diagrammatically that even a brick layer can understand them. Their concepts are direct and to the point, and there are no secret theories or mystical metaphors behind their straightforward argumentation – and the form idiom, which clearly captures the current situation in much the same way that tradition has always been evident in its time. So while we still pretend that Arne Jacobsen was alone in inventing white modernism, the SAS building and the tenuous chairs – we can safely ascertain that Danish architecture can be quite good, also when it finds its inspiration abroad. The old school has been much too clever in referring to itself, and PLOT thus represents a long-awaited breakthrough in Denmark for European pragmatism, which to a certain degree continues the classical modernism's formal form idiom, yet still breaks with the platitude by constantly reinterpreting rationality.

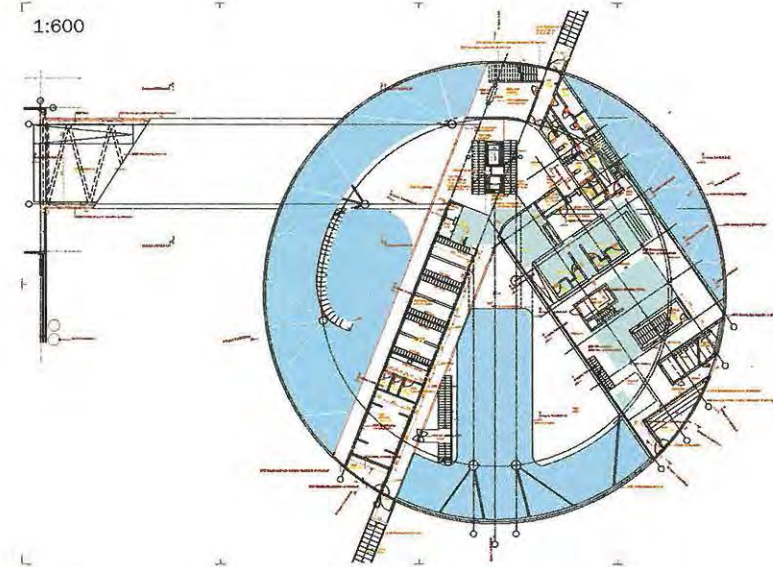
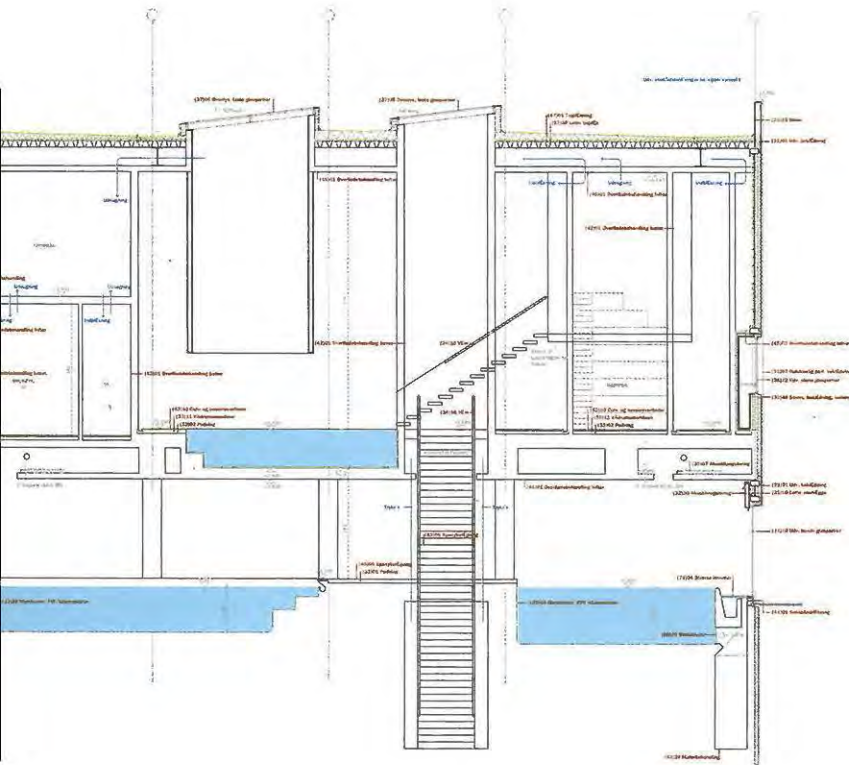
The ability to turn conventions around is a common theme in many of their projects. The drive in their work is often what one can refer to as productive provocations, and this redeeming, but at the same time somewhat aggressive attitude is perhaps most clearly evident in their competition proposal for the Grand Egyptian Museum in Cairo, where the marvel is literally subjected to a spectacular somersault. The project looks like the first impulse a la "Close encounters of the third kind," where Steven Spielberg inverts the image of Los Angeles by night, letting it land as a new civilization, however in reality the idea is much less complicated. PLOT has simply taken the complex and almost self-contradictory design brief seriously and combined the seven different exhibition principles in an outwardly spiraling structure that turns habitual thinking inside out to create a kind of modern anti-monument. The pyramids' compact mass is reinterpreted programmatically as a gigantic narrative space, with a roof that serves as an observation platform while shading the many tourists, who have long since surrounded the pyramids' grandiose lonesomeness with hotels, parking lots and souvenir shops.

Another good example is the office's proposal for the new Royal Theater in Copenhagen. The project is clearly based on several of the characteristics

that mark programmatic oriented architecture's destabilized objects and decomposed facade order. The source of inspiration is clearly evident, but this in no way makes the project less interesting. Their proposal for a new theater is an unsentimental departure from the myth that public monuments should be unique performances wed to the place. The idea of buying an old steel barge, converting it to a floating parking garage and building a culture palace on top as a wheel house reflects a radical form of organizational thought that manages to invert all the invisible premisses that often act as limitations when new architecture is to be envisioned. Their floating culture palace is neither disassociative nor defiant in relation to the surroundings as the Egyptian Museum deliberately tries to be. On the contrary, it contributes a plausible solution to a number of important problems that the authors of the design brief lacked the imagination to include as parameters in the competition. With their proposal to the Royal Theater, PLOT moved the center of Copenhagen back to culture and in an unconventional way underscored the building's importance as a common national project. The concept, in all its simplicity represents a genuine contribution to the discussion about the status of cultural institutions in the so-called network society, and a ritual confrontation with the contextual

Øverst: Udvalgte skitser. T.v: Snit i tyrkisk bad. T.h: Plan af Niveau I.
 ■ Above: Sketches. Left: Section in Turkish bath. Right: Plan of Level I.

produktive provokationer, og denne forløsende men også lidt anmassende attitude er måske mest tydeligt sat på spidsen i deres konkurrenceforslag til Grand Egyptian Museum i Kairo, hvor underværket bogstaveligt udsættes for en spektakulær saltomortale. Projektet ligner en første indskydelse a la "Nærkontakt af Tredje Grad", hvor Steven Spielberg vender Los Angeles' nattebillede på hovedet og lader det lande som en ny civilisation, men ideen er i virkeligheden langt mere simpel. PLOT har ganske enkelt taget det komplekse og næsten selvmodsigende program alvorligt og kombineret de syv forskellige udstillingsprincipper i en udad spirallerende struktur, der vrangvender vanetænkningen til en form for moderne modmonument. Pyramidernes kompakte masse genfortolkes programmatisk som et gigantisk fortællingsrum, hvis tag på samme tid danner udsigtsplatform og skygge for de mange turister, der for længst har omringet pyramidernes grandiose ensomhed med hoteller, parkeringspladser og souvenirbutikker.

Eller tag tegnestuens forslag til det Kongelige Skuespilhus i København. Projektet spiller meget direkte på flere af de karakteristika, der kendetegner den programmatisk orienterede arkitekturs

destabiliserede objekter og opløste facadeorden. Inspirationskilden er klar, men det gør på ingen måde forslaget mindre interessant. Deres bud på et nyt skuespilhus bryder på usentimental vis noget af myten om, at offentlige monumenter helst skal være stedselskende engangsforestillinger. Ideen med at købe en gammel stålpram, lave den om til flydende parkeringskælder og placere kulturpaladset ovenpå som styrehus afspejler en radikal form for organisatorisk tænkning, der formår at vende op og ned på alle de udtalte præmisser, der ofte virker som usynlige begrænsninger, når der skal tænkes ny arkitektur. Deres flydende kulturpalads er hverken distancerende eller trodsigt over for omgivelserne på samme måde, som det egyptiske museum bevidst forsøger at være det. Det bidrager tværtimod med en plausibel løsning på en række væsentlige problemstillinger, programskriverne ikke selv har haft fantasi til at inddrage som parametre i konkurrencen. Med forslaget til Det Kongelige Skuespilhus har PLOT flyttet centrum fra hovedstaden tilbage til kulturen og får på ukonventionel vis understreget husets betydning som fælles nationalt projekt. Konceptet er i al sin enkelthed et reelt bidrag til diskussionen om kulturinstitutionens status i det såkaldte netværkssamfund, og et rituelt opgør med det kon-

tekstuelle fangenskab 'stedets ånd' har levet i, lige siden den internationale stil gik over stregen og lod hånt om enhver form for kulturel tilknytning.

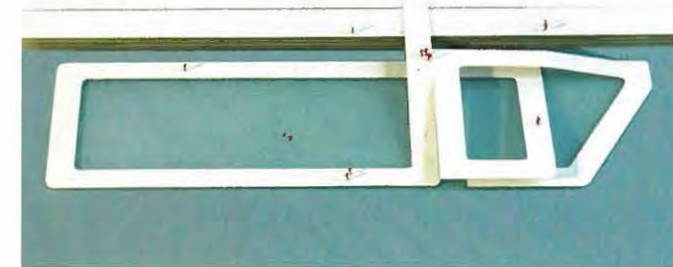
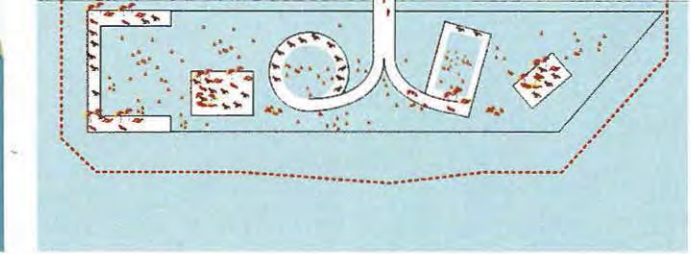
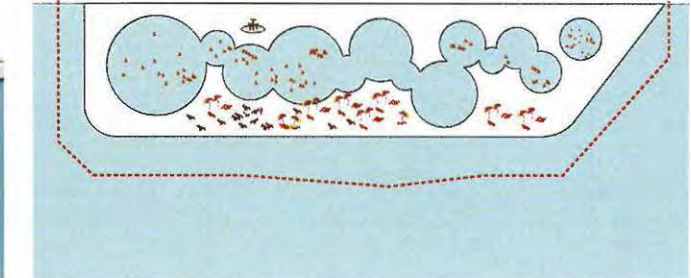
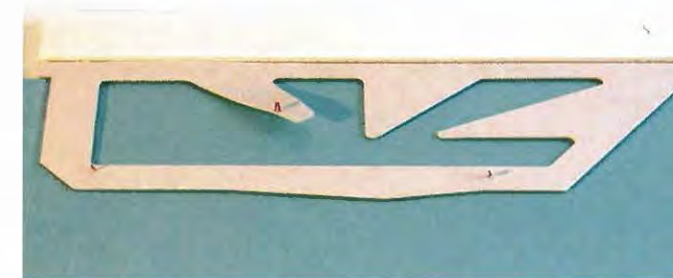
Den samme udogmatiske forståelse af konteksten kommer også til udtryk i deres vinderforslag til vandkulturhuset i Aalborg. Efter at byrådet i Aalborg havde kastet håndklædet i ringen på grund af regeringspålagte nedskæringer, flyttede det projekterede koncept midlertidigt til Randers og er nu på vej videre. Denne unostalgiske og meget entreprenante indstilling til mødet med stedet krænker måske forestillingen om den kritiske regionalisme. Men spørgsmålet er, om alle de moderne plug-in projekter af sportshaller, varehuse og kontorsiloer ikke skal til at se sig om efter andre forankringspunkter end myten om dialogen med landskabet og den herskende håndværkstradition. Frustrationen som PLOT tilsyneladende har overvundet handler om at den tilbageskuende kritik, der her ville tale om arkitektonisk flytteudsalg, tror, at moderniteten kan reddes fra sin egen fremmedgørelse, kommercialisme og overfladiskhed ved hjælp af det 19. århundredes arkitektur, der var bundet af helt andre bånd end dem, vi i det 21. århundrede forsøger at udfordre. Det betyder på ingen måde, at det er blevet fordækt at udvise civil

Vandkulturhus i Ålborg. 1. præmie i konkurrence 2001. En sø med en ø. Fra et 150 meter langt rundbanebassin er der udsigt til alle sider. Markante broelementer med bl.a. kurbade, omklædning og cafeteria skaber forbindelser og rumlige virkninger i den store rotunde.

■ Water Culture Center in Ålborg. First prize in competition, 2001. A pond with an island. From a 150-meter wide, round pool there is a view in all directions. Distinctive bridge elements with a spa, locker rooms and cafeteria create connections and spatial effects in the large rotunda.

Havnebad på Islands Brygge, København.
 Udformningen er opstået ved at overlægge hensyn til tilgængelighed, livreddernes sigtelinjer og badeaktiviteternes behov for land og vand.
 Bygherre: Københavns Kommune og Lokale- og Anlægsfonden.
 ■ Harbor Swimming Area at Islands Brygge, Copenhagen.
 The design was developed by superimposing accessibility considerations, the lifeguards' lines of view and the swimming activities' need for land and water.
 Client: Copenhagen Municipality and The Danish Foundation for Culture and Sports Facilities.

imprisonment that "the spirit of place" has been subject to, ever since the international style went too far in its disregard for any kind of cultural association.

The same undogmatic understanding of the context is also expressed in their winning proposal for the Water Culture Center in Aalborg. After the Aalborg City Council had thrown in the towel due to the national government's budget reduction demands, the concept was temporarily moved to Randers and is now on its way elsewhere. This non-nostalgic and extremely enterprising approach to the meeting with the place can perhaps offend the notion of critical regionalism. However, the question remains, if all the modern plug-in projects for sports halls, department stores and offices silos should begin to seek other conceptual starting points than the mythical dialogue between the landscape and the prevailing craftsmen traditions. The frustrations that PLOT apparently have overcome are based on the fact that the retrospective critics, who in this case would refer to an architectural removal sale, believe that modernity can be saved from its own alienation, commercialism and superficiality with the aid of 19th century architecture, which was based on completely different bindings than those

CASPER DALHOFF

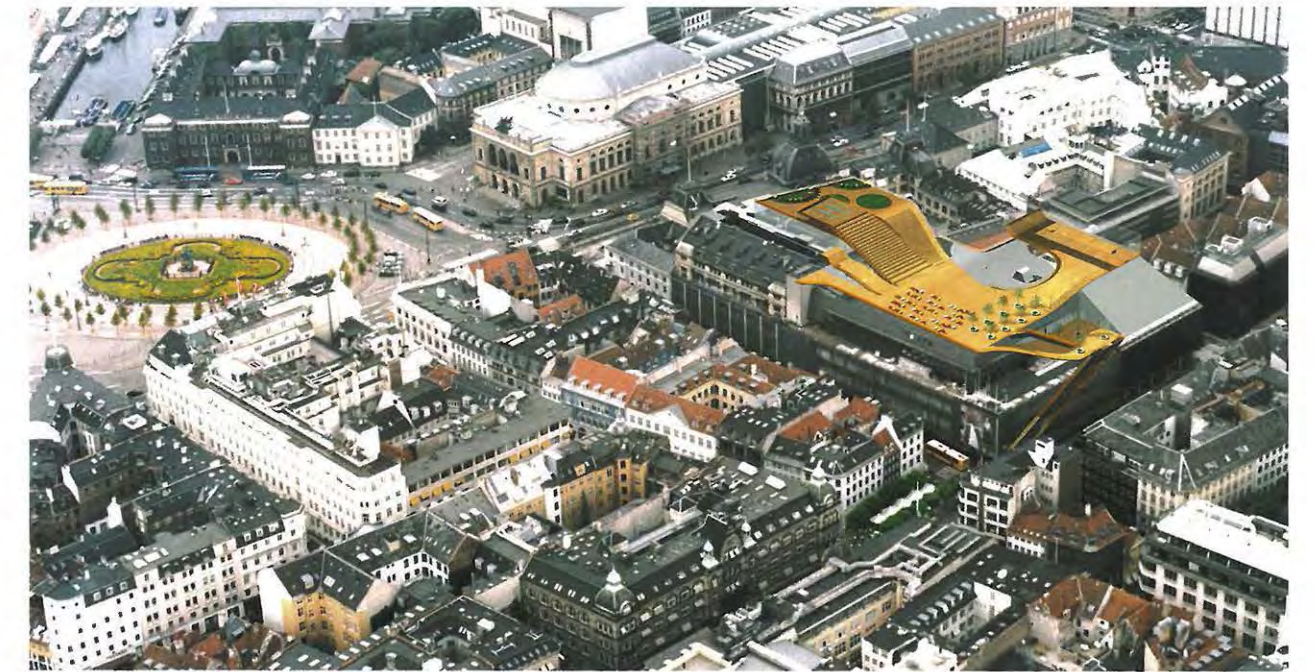
achieved some of this success without trying – the fact that "blue" has been activated as "green" in many areas of municipal planning due to the growing ecological awareness and the post-industrial economy's demands for new recreational opportunities. But this does not diminish the proposal's architectural qualities. The swimming facility plays on the classic spa's simple range of materials, but has clearly diluted some of the barrack-like schoolmaster spirit from the thirties, and staged the outdoor tradition on a new podium of folded surfaces. The new harbor swimming scheme has given the modern leisure culture a new play-

ground, which satisfies the need for both development and contemplation (to see and be seen). PLOT has provided Copenhagen with a Rambla, which with simple means hooks on to the established harbor promenade's city life, while pumping hormones into the wall of office landscapes across the water. I think the money men on the other side have been given something to think about. Perhaps one can use the harbor area for more than just office facilities!

we try to challenge in the 21st century. This, in no way implies that it has become devious to exhibit civil pride, work specifically with landscape qualities and ecological problems, work to improve the public space or create good buildings for cultural purposes – on the contrary.

The fact that the PLOT can produce qualified proposals for new public spaces can be seen at the new harbor swimming area at Islands Brygge in Copenhagen. This is the first example in many, many years where a Danish architecture office has managed to unite innovation and a tight budget with genuine folksiness. One can question if PLOT has

Some of the same medicine to refresh the harbor is now being tried near the center at Kongens Nytorv. The Realdania foundation concept competition for

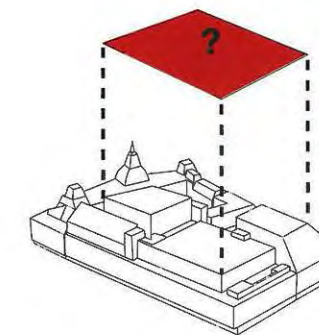

Høje Torv på stormagasinet Magasin du Nord, København.
 Et nyt offentligt byrum på taget af Magasin, med uovertruffen udsigt og mange aktiviteter, udendørs biograf, cafeer, scener m.v.
 Bygherre: Magasin AS og Fonden Realdania.

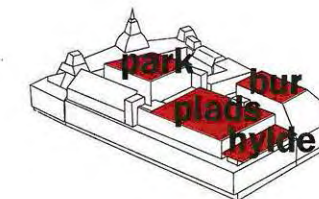
■ The High Square on the Magasin du Nord department store, Copenhagen.
 A new public space on the roof of Magasin, with an exquisite view and many activities, outdoor cinema, cafes, stages, etc.
 Client: Magasin AS and Realdania Foundation.

Plads på taget
 ■ Square on the roof

Pladser på taget
 ■ Squares on the roof

Plads vakuumformet over eksisterende bygnings silhouet
 ■ The square, vacuum-formed over the existing building's silhouette.

"Bedre Byrum" (Better urban spaces) has focused on alternative spaces and new square developments outside the historical city's precincts. We have been waiting for this for a long time, and now it is finally happening. The architectural debate concerning the indistinct relationship between the private and public spheres, between the commercial and noncommercial areas and the relationship between the historical and the modern city's public forms has finally arrived in Denmark. Several so-called young offices were offered the chance to submit proposals for contemporary urban spaces, and once again PLOT picked up the trophy. Their proposal for a High Square on the roof of the Magasin du Nord department store in Copenhagen is interesting in several ways. The project is actually extremely simple. Across Copenhagen lies one of the largest urban surplus landscapes in Denmark, and PLOT's effort was quite simply to point out the most central. The great achievement in this project, and that which makes it an ideal example of how the blurring of the border between the public and private space can be exploited in a nonprofit oriented orchestration of urban life. The major shopping consortiums have been clever enough to see the marketing opportunities inherent in the public space and profit on the fact that most commercial life has been interiorized and subject to the demands of private property. The marketplace has been rapidly disappearing as a public space, but PLOT has cleverly avoided privatization. They didn't simply sprinkle an urbane parquet floor on Magasin's roof. On the contrary, the project recalls some of what has been lost by allowing the three-dimensional area above the consumer environment to be publicly accessible. High Square connects both to the Metro and Bremerholm, and thus preserves the public circulation system – even after opening hours. The fact that the dull roof surface has become an exciting amphitheatrical space in the center of town is due to a good combination of

talent and a fresh approach to the concept of being modern. What actually gives the plot a critical dimension, is the fact that High Square was conceived as a public space.

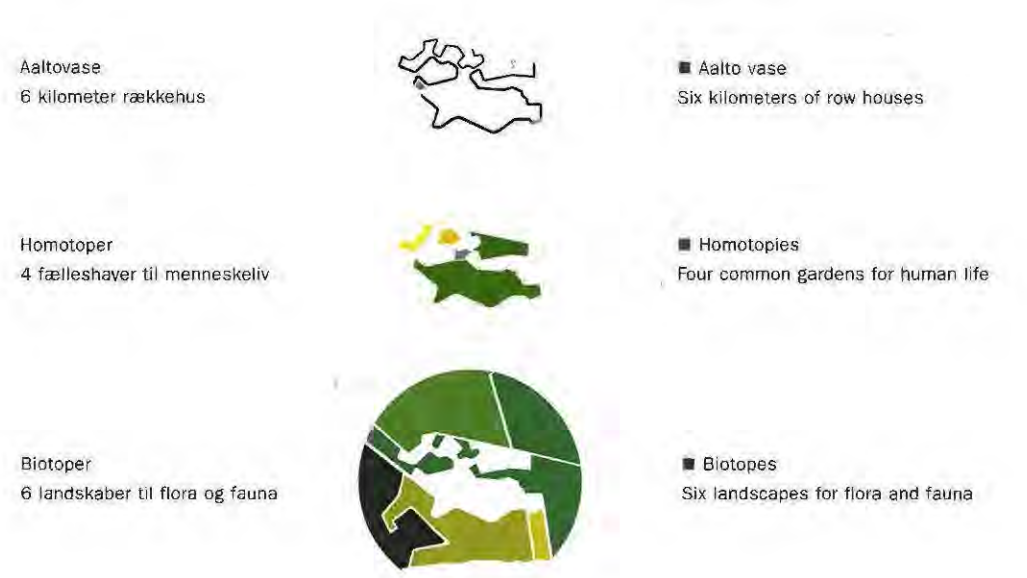
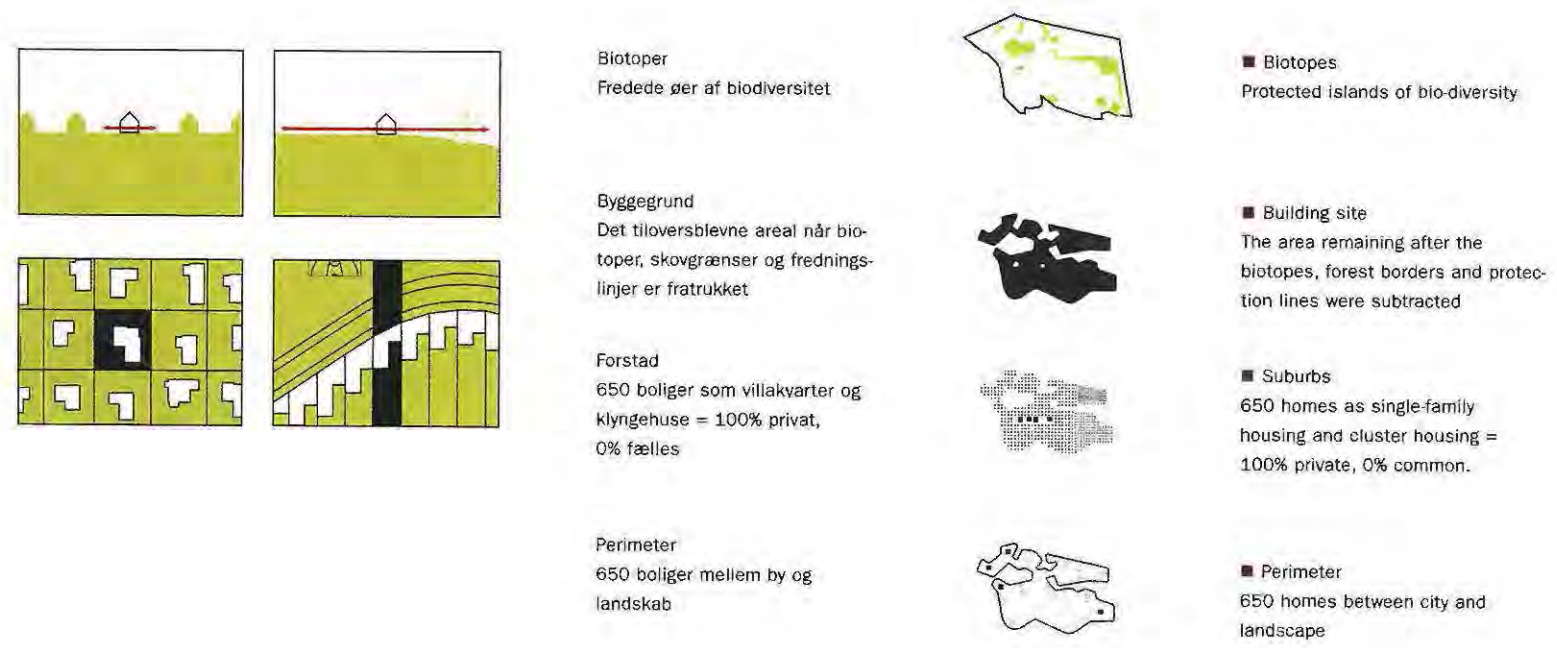
The massive publicity of the High Square project reflects a renewed interest in the city, and it is a joy that the profession has regained some of its social connections after fifteen years of object obsessed mysophobia. However, the fact that it was the City's new spectacular flower tub that received most of the publicity is quite sad. The "Bedre Byrum" competition actually attempted to focus on the suburbs and the modern city's urbane and landscape qualities. However, the suburbs do not have the same media appeal as Kongens Nytorv, which is a pity, as during the last few years there have been several interesting competitions, in which PLOT also submitted exciting proposals as to how life out in the suburbs could be made less anonymous. Their site plan for the Drejenshalvøen peninsula in Kolding is an example of both architectural new thinking and a poetic understanding of the context. The project transgresses the plan aesthetical order, which characterizes most site plans, and solves the traditional subdivision systems' constipational tendencies with an architectural touch that would make Bruno Taut and Martin Wagner's Horseshoe Siedlung look like a fingerprint. 630 housing units laid out like a gigantic terrain line that divides the point of Drejenshalvøen peninsula in distinct landscape pockets. An internal "common street" with biotopes, recreational landscapes and domesticated planting patterns and an exterior landscape panorama of wild nature open to each housing unit. The project was too bold to win, and PLOT should definitely try this idea again in a less bombastic format.

New stacking principles and a bold structure also characterize PLOT's preliminary project for the

Bikuben dormitory in Ørestaden. The building concept is the basic model: 100 student units stacked in the traditional way with north oriented balcony corridors and south oriented balconies. The concept is like an elastic boomerang that spreads the eight decks like a sloping plane that divides the scheme in two domains. An open terraced south side, and towards the north, a glazed-in common room constructively anchored by a stair tower. A simple concept with amazing spatial effects. Access is quite simply altered from box thinking to exciting architectural spaces with no prejudices to structural honesty. Here there is no structural ontological romanticism with the need for the construction to underscore the building's inner principle. PLOT has managed to depart from the "honesty" convention and the building code's aesthetical dogma by provocatively displaying the social housing's sun side and community. Unfortunately the beehive was not built, but on the other hand the so-called VM-housing scheme in Ørestaden, which has some of the same dishonesty about it will be realized.

Surely, the story of PLOT does not end here – the list of successful projects is long: Geo-Center at Mons Klint, their proposal for Bedre Billigere Boliger, the site plan for Deutsche Bahn in Frankfurt, The housing silos at Kongens Enghave Tippen, etc. etc. all deserve professional respect. After two years in the field, the young architects from the Vesterbro quarter have already achieved an impressive production while managing to enrich the architectural debate in Denmark. PLOT has reformulated the contextual approach, indulged in the new materials and set new standards for constructive thinking – and most of all, shown the way for a new, provocative practice that breaks with the last fifteen years of elite object fascination.

Boris Brormann Jensen is an architect and ph.d.-student at Ålborg University, Architecture and Design

Drejens boligby, 630 boliger på Drejens halvø, Kolding. Konkurrence 2001. Bebyggelsen er koncentreret i randzonen mellem marker og natur. Alle boliger sikres direkte kontakt til landskab og fælles arealer. Drejens village, 630 homes on Drejens peninsula, Kolding. Competition 2001. The scheme is concentrated along the perimeter zone between the fields and nature. All the units have direct contact to the landscape and the common areas.

Funktionalistisk skive med sydvendte boliger
 ■ Functionalistic slab with south-oriented apartments

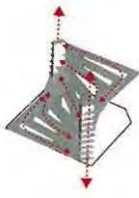
... og nordvendte altangange
 ■ ... and north-oriented balcony corridors

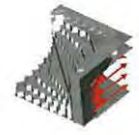
Funktionalistisk skive strækkes ud over grunden
 ■ Functionalistic slab stretched across the site

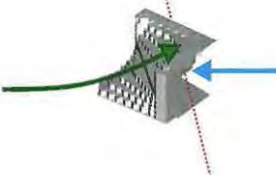
Altangange omslutter et enormt fællesrum
 ■ Balcony corridors surround an enormous common space

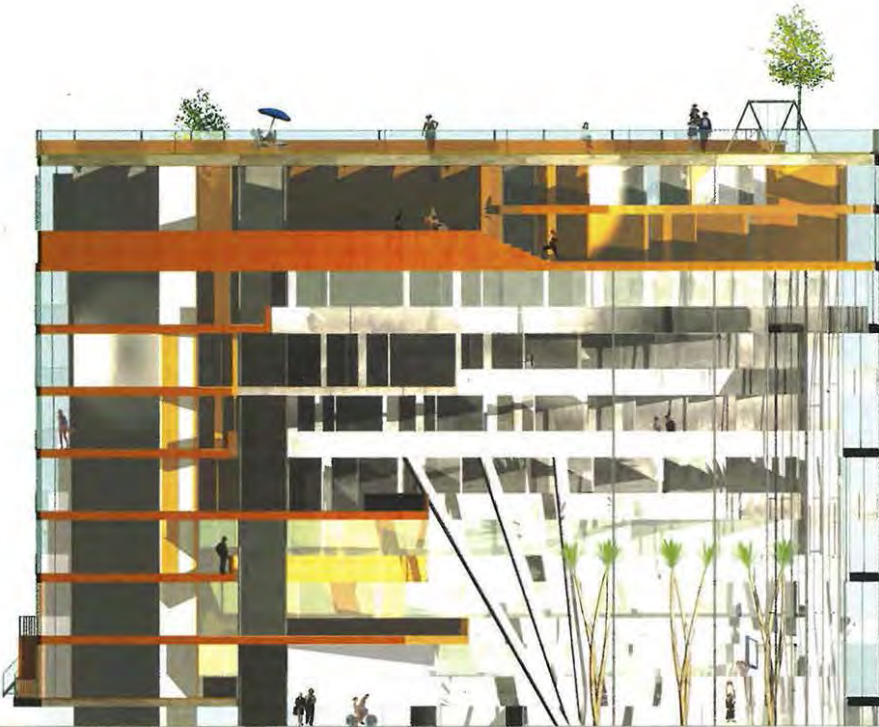
Altangangene udvides til fællesskabet
 ■ The balcony corridors are expanded as common areas

Sydvendt boligbjerg, nordvendt byrum
 ■ South-oriented housing mountain. North-oriented urban space

Bikuben Kollegiet, Ørestad, København.
 100 kollegjeboliger og fællesfaciliteter.
 Indbudt konkurrence 2002.
 En sydvendt skråning med terrasser og et nordvendt hulrum med fællesfunktioner mod byen.
 ■ Bikuben Dormitory, Ørestad, Copenhagen
 100 dormitory units and common facilities.
 Closed competition, 2002
 A south slope with terraces and a north-oriented cavity with common functions facing the city.

stolthed, arbejde specifikt med landskabelige kvaliteter og økologiske problemstillinger, at slå et slag for det offentlige rum eller give kulturen gode bygninger – tværtimod.

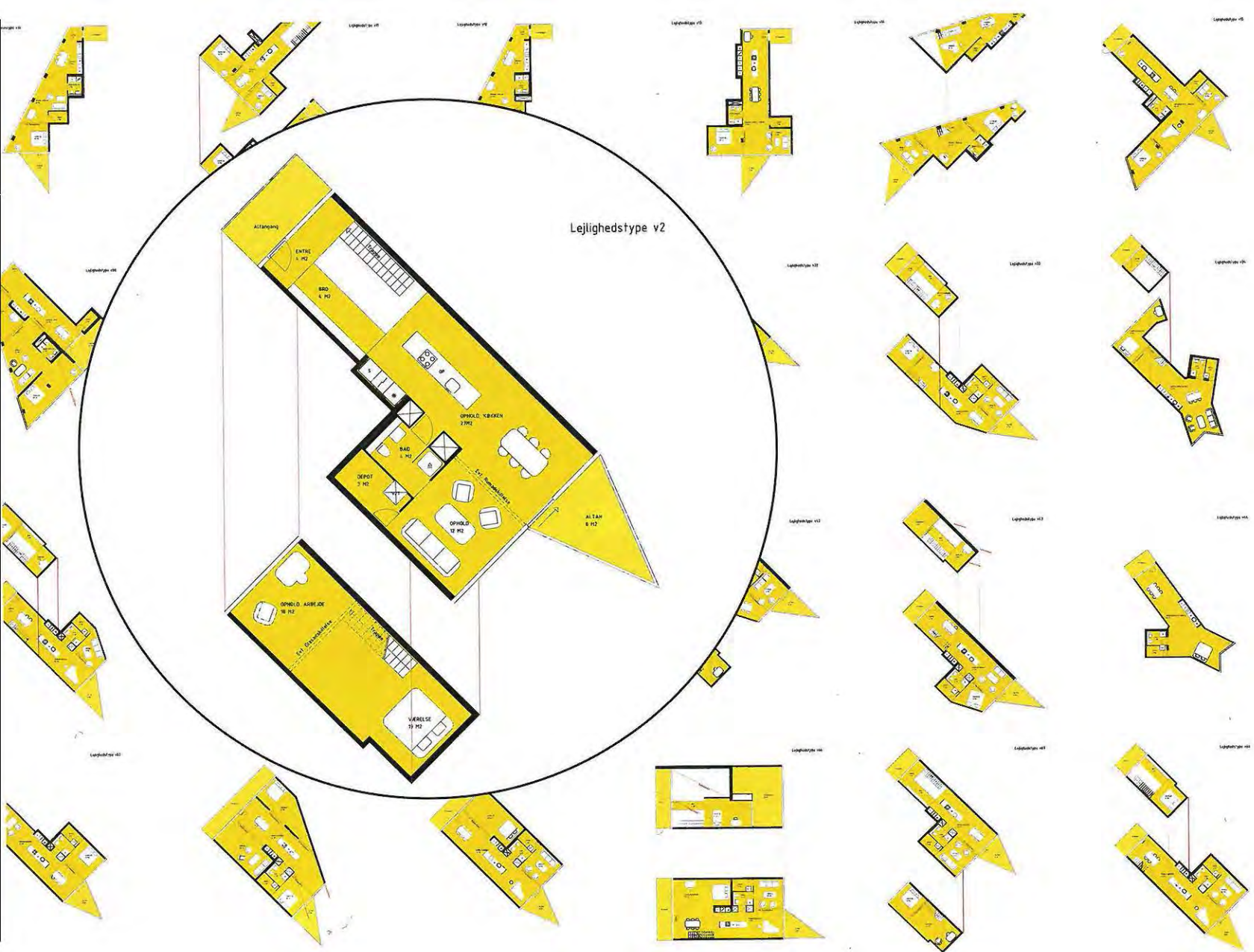
At tegnestuen kan levere kvalificerede bud på nye offentlige rum, beviser det nyanlagte havnebad ved Islands Brygge i København. Det er vist første gang i meget lang tid, at det er lykkedes et dansk arkitektfirma at forene nytænkning og smalle budgetter med uforfalsket folkelighed. Man kan diskutere, om PLOT har fået noget af succesen foræret – at det 'blå' er blevet aktiveret som 'grønt' i planlægningen rundt omkring i kommunerne, skyldes selvfølgelig den spirende økologiske bevidsthed og den post-industrielle økonomis efterspørgsel på nye rekreative muligheder. Men det ændrer ikke ved forslaget arkitektoniske kvaliteter. Badet spiller på den klassiske badeanstalts enkle materialemæssige tilskæring, men har tydeligvis opløst noget af den barakagtige skolemesterånd fra 30'erne og opsat friluftstraditionen på et nyt podium af foldede flader. Den moderne fritidskultur har med havnebadet virkelig fået sig en legeplads, der tilfredsstillende behøver for både udfoldelse og

beskuelse. PLOT har givet København en Rambla, der med simple midler hæfter sig på den etablerede havnepromenades byliv, og samtidig pumper lidt hormoner ind i muren af kontorlandskaber overfor. Jeg tror, at pengemændene på den anden side har fået noget at tænke på. Måske kan havnefronten bruges til andet end kontorfaciliteter!

Noget af samme recept, som effektivt oprisker havnen, afprøves nu inde ved Kongens Nytorv. Fonden Realdanias idékonkurrence om 'Bedre Byrum' har sat fokus på alternative rum og nye pladsskabelser uden for den historiske byens mærkke. Det har vi ventet længe på, og nu skete det endelig. Den arkitektfaglige diskussion af det slørede forhold mellem den private og offentlige sfære, mellem det kommercielle og ikke-kommercielle rum og forholdet mellem den historiske og moderne bys offentlighedsformer er endelig kommet til Danmark. Flere såkaldte unge tegnestuer fik mulighed for at komme med bud på nutidige pladsskabelser, og endnu engang fik PLOT fat i trofæet. Deres forslag til et Høje Torv på taget af Magasin du Nord i København er interessant på flere punkter. Projektet er egentlig uendelig enkelt.

Hen over København ligger et af de største bymæssige overskudslandskaber i landet, og PLOTs bedrift er ganske enkelt at udpege det mest centrale. Det som løfter projektet og gør forslaget til et forbilledligt eksempel på, hvordan sløringen af skellet mellem det private og offentlige rum kan udnyttes til fordel for en ikke-profitorienteret iscenesættelse af bylivet. De store shoppingkon-sortier har været så gode til at se markedsmuligheder i det offentlige rum og profitere af spektaklet, at store dele af handelslivet nu er blevet inter-riseret og underlagt privat ejendomsret. Markedspladsen er ved at forsvinde som offentligt rum, men PLOT har behændigt undgået privatiseringen. De har ikke bare drysset et urbant parketgulv ned i hatten på Magasin. Projektet tilbagekalder tværtimod noget af det tabte, ved at lade den tredimensionelle plads oven på konsummiljøet være offentlig tilgængelig. Høje Torv kobler sig til både Metroen og Bremerholm, hvorved livsnerven til det offentlige cirkulationssystem bevares – selv uden for lukketid. At den kedelige tagflade er blevet til et spændende amfiteatralisk rum midt i byen skyldes en god kombination af talent og frisk tilgang til det at være moderne. Det der giver plottet

en kritisk dimension, er i sidste ende at Høje Torv er tænkt som et offentligt rum.

Den megen omtale af Høje Torv projektet afspejler en fornyet interesse i byen, og det er glædeligt, at faget har genvundet noget af sin samfundsmæssige tilknytning efter femten års objektfikeret berøringsangst. Men at det blev Citys nye spektakulære blomsterkasse, der fik al omtalen, er egentlig trist. 'Bedre Byrum' konkurrencen forsøgte rent faktisk at sætte fokus på forstaden og den moderne bys urbane og landskabelige kvaliteter. Men forstaden har ikke samme appel i medierne som Kongens Nytorv, og det er ærgerligt, for der har inden for det sidste par år været afholdt flere interessante konkurrencer, hvor også PLOT er kommet med spændende bud på, hvordan livet derude i forstaden kan af-anonymiseres. Deres bebyggelsesplan for Drejenshalvøen ved Kolding er et eksempel på både arkitektonisk nytænkning og poetisk kontekstforståelse. Projektet overskrider den plan-æstetiske orden, som kendetegner de fleste bebyggelsesplaner, og løser det traditionelle parcelleringssystemets forstoppelsestendenser med et arkitektonisk greb, der får Bruno Taut og Martin Wagners Hestesko Siedlung til at ligne et fingeraftryk. 630 boliger udlagt som en gigantisk kotelinje,

der inddeler spidsen af Drejenshalvøen i distinkte landskabsblommer. En intern 'fælled' med biotoper, rekreationslandskaber og domesticerede beplantningsmønstre og et udvendigt landskabspanorama af vild natur, der åbner sig for samtlige boligenheder. Projektet var for dristigt til at vinde, og PLOT bør afgjort afprøve ideen igen i mindre bombastisk format.

Nye stablingsprincipper og dristig struktur kendetegner også PLOTs skitseprojekt til Bikuben kollegiet i Ørestaden. Bygningen er i udgangspunktet den helt basale model: 100 studieboliger stablet efter traditionel facon med nordvendt adgangsbalcon og sydvendte altaner. Det konceptuelle plot sætter ind som en elastisk boomerang, der folder de otte dæk ud som et skrånende plan, der deler bosætningen i to domæner. En åben terrasseret sydside og et glasinddækket fællesrum mod nord konstruktivt forankret af lodrette trappetarne. Et enkelt hovedgreb med forbløffende rumlige virkninger. Adgang og udgang er med legende letthed forvandlet fra kassetænkning til spændende arkitektoniske rum og væk er enhver fordom om strukturel ærlighed. Her er ikke nogen strukturenologisk romantik med at konstruktionerne skal understrege husets inderste princip. Det er lykke-

des for PLOT at bryde den 'ærlige' konvention og bygningsreglementets æstetiske dogmatik ved på provokerende vis at udstille det sociale byggeris solside og fællesskab. Bikuben bliver desværre ikke opført, men det gør til gengæld de såkaldte VM-boligblokke i Ørestaden, der har lidt af samme uærlige tilløb over sig.

Historien om PLOT slutter helt sikkert ikke her – listen af vellykkede projekter er lang: Geo Centret ved Møns klint, deres forslag til Bedre Billigere Boliger, bebyggelsesplanen for Deutsche Bahn ved Frankfurt, Boligsiloerne ved Kongens Enghave Tippet, osv. osv. fortjener alle faglig respekt. De unge arkitekter fra Vesterbrogade har efter to år i felten allerede en imponerende produktion bag sig, og har samtidig formået at berige arkitekturdiskussionen herhjemme. PLOT har reformuleret den kontekstuelle tilgang, kastet sig over de nye materialer og sat nye standarder for konstruktiv tænkning – og frem for alt vist vejen for en ny provokativ praksis, der bryder med de seneste femten års elitære objekt fascination.

Boris Brormann Jensen er arkitekt og ph.d.-studerende ved Aalborg Universitet, Arkitektur og Design

Boligprojekt, Ørestad, København.
222 boliger. 2500 m².
Bygherre: Udviklingselskabet af 03.03.03 (Høpfner A/S + Dansk Oliekompagni A/S). Indvies februar 2005.
Karréblokken (bebyggelseskrav) oplødes ved at knække bygningskroppene på midten. Indblik hos naboer undgås og udsyn mod Amager Fælled og villakvarterer sikres.
Fotos øverst t.v. og nederst t.h. fra mock-up.
■ Housing project, Ørestad, Copenhagen
222 apartments. 2500 m².
Client: Udviklingselskabet af 03.03.03 (Høpfner A/S + Dansk Oliekompagni A/S). Completion February 2005
The city block structure (zoning requirement) is softened by bending the block in the center. The view into the neighbors is avoided and the view toward the Amager Fælled green and the villa quarter is ensured.
The photos above left and below right are from the mock-up. Photo: Jasper Carlberg

Møns Klint Geo-center.
2. præmie i konkurrence.
Geologisk museum og besøgscenter nedgraves i klintens kridtmassiv og bliver dermed til ramme om sin egen fortælling. Tilbage i tiden jo dybere man kommer.

■ Møns Klint Geo-center
2nd prize in competition
The geological museum and visitors' center is dug into the solid mass of chalk and thus becomes a setting for its own narration. The deeper one ventures – the further back in time one moves.

Storyline
Udstillingsprogrammet er bygget over udstillingens fortælling: 5 epoker = 5 bokse

■ Storyline
The exhibition program is based on the exhibition's narration: 5 epochs = 5 boxes

Kæde
Et forløb af individuelle epoker sammenkædet med deres fortid og fremtid

■ Chain
A sequence of individual epochs tied together with their past and future

Arkæologisk udgravning – fortiden nederst, nutiden øverst

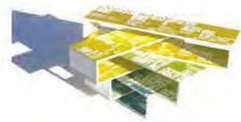
■ Archaeological excavation – past below, present above

Omvendt pyramide
Sammenkædet arkæologisk udgravning

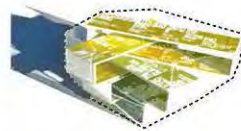
■ Inverted pyramid
Linked archaeological excavation

Optimering
Restaurant og lobby indrettes på epokernes tagflader

■ Optimization
Restaurant and lobby placed on the roof of the epochs

Krater
Udstillingens volumener udspænder kraterets udgravning

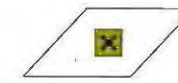

■ Crater
The exhibition's volumes span the crater's excavation

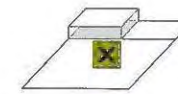

Maritimt Ungdomshus, København
1. præmie i indbudt konkurrence.
Som et led i kvartersløftet i Holmbladsgade-området på Amager, transformeres Sundby Sejlklub til et 2000 m² stort trædæk. Trædækket kan hæves og sænkes for at integrere bygninger og bådsure. Indvies ultimo 2003.
■ Maritime Youth Center, Copenhagen
1st prize in closed competition.
As part of the urban renewal scheme in the Holmbladsgade area on Amager, the Sundby Sailing Club was converted to a 2,000 square meter wooden deck. The deck can be raised and lowered to integrate the buildings and the boathouses. Completion late 2003.

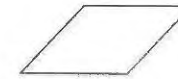
Forurenet grund
■ Polluted site

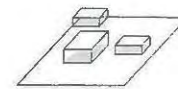
5 mio. kr. til arkitektur
2,5 mio. til oprensning og deponering
■ 5 million kroner for architecture and 2.5 million for cleaning and depositing

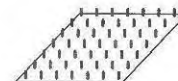
Kæmpeveranda dækker hele grunden
7,5 mio. kr. til arkitektur
■ The enormous veranda covers the entire site
7.5 million kroner for architecture

Bygninger og trædæk integreres
■ Buildings and wooden deck integrated

Grid af pæle
■ Pile grid

Træskelet
■ Timber frame

Trædæk hæves over bygninger og danner et landskab af terrasser
■ Wooden deck rises to contain buildings, resulting in a landscape of terraces

